

Polska

Wiatry etezyjskie

2015-06-11 10:34:13

Grecja znajduje się w południowo-wschodniej części Europy, na krańcu Półwyspu Bałkańskiego. Przeważająca część kraju jest pod wpływem klimatu śródziemnomorskiego. Lata są suche i gorące, a zimy – łagodne i deszczowe. Państwo to znajduje się w bardzo aktywnej strefie sejsmicznej.

Greckie wybrzeże/ foto

Grecję otaczają cztery morza: od wschodu Morza Egejskie i Kreteńskie, od zachodu Morze Jońskie, a od południa Morze Śródziemne. Do kraju należy 114 dużych wysp oraz prawie 2000 małych wysepek. Wyspy zajmują blisko 26 tys. km kw., czyli 19 proc. powierzchni kraju. 2/3 powierzchni kraju zajmują góry o średniej wysokości 1200 - 1800 m n.p.m. Olimp to cały maszyn górski, rozciągający się na powierzchni 1270 km kw., z najwyższym szczytem Mitikas (2917 m n.p.m.). W centralnej części kraju ciągnie się młody łańcuch gór Pindos, będący przedłużeniem Gór Dynarskich, z drugim pod względem wysokości szczytem - Smoliskas - 2637 m n.p.m. Na zachodzie natomiast wznosi się wapienne pasmo Epiru.

Na Peloponezie największe pasma górskie to Parnon i Tajget (ze szczytem Ilias - 2404 m n.p.m.). Górzyste są także wyspy greckie.

Niziny są nieliczne i występują głównie w dolinach rzek Tracji i Macedonii w Grecji Północnej oraz na wybrzeżach Attyki i zachodniej części Peloponezu. Rzeki są w większości typu górskiego - krótkie, bystre o zmiennych wodostanach. Pozostałe rzeki są na ogół krótkie, latem częściowo lub całkowicie wysychające. Najdłuższą rzeką jest Aliakmon - 297 km.

Gleby są przeważnie kamieniste i mało przydatne rolniczo. Tylko na nizinach Macedonii i Tracji oraz na Nizinie Tesalskiej są żyzne gleby aluwialne.

Grecja kontynentalna

W skład Grecji kontynentalnej wchodzi: Attyka, Peloponez (w północno-zachodniej części półwyspu, znajduje się miasto Olimpia, miejsce starożytnych igrzysk, których kontynuację stanowią rozgrywane współcześnie Igrzyska

Olimpijskie), Grecja Centralna, Tesalia, Epir, Macedonia i Tracja.

Wyspy greckie

U zachodnich wybrzeży Grecji kontynentalnej leżą Wyspy Jońskie: Kerkira (Korfu), Kefalonia, Lefkada, Zakynthos, Itaka oraz Paksi. Najwięcej wysp znajduje się na Morzu Egejskim: samodzielna, duża Kreta na południu, trochę mniejsza Eubeja u wchodnich wybrzeży Attyki, Ikaria, Chios, Rodos, Samos, Kos i Lesbos na wschodzie, Thasos i Samotraka na północy oraz archipelagi: Cyklady, Sporady i Dodekanez. W Zatoce Saronijskiej (pomiędzy Attyką i Peloponezem) jest wiele małych wysepek: Egina, Salamina, Poros i Hydra.

Geograficzny podział wysp greckich nie zawsze pokrywa się podziałem administracyjnym co czasem prowadzi do niejednoznaczności. Np. egejskie wyspy Samos i Ikaria geograficznie zaliczane są do Dodekanezu (Południowe Wyspy Egejskie), a administracyjnie należą do Północnych Wysp Egejskich. W poniższym opisie bazowałem na podziale geograficznym, a w przypadku niejednoznaczności starałem się to zaznaczyć.

Wyspy Jońskie

Archipelag wysp greckich znajduje się na Morzu Jońskim, wzdłuż zachodnich wybrzeży Grecji. Główne wyspy archipelagu to: Kerkira (Korfu), Kefalonia (Kefalina), Lefkada (Lefkas), Zakynthos (Zakynthos), Itaka oraz Paksi. Wyspy Jońskie często są nawiedzane przez trzęsienia ziemi.

Mieszkańcy wysp żyją głównie z upraw (winorośl, oliwki, cytrusy), rybołówstwa i turystyki. Największe znaczenie turystyczne ma Kerkira, przyciągająca turystów zielenią i pięknymi plażami - piaszczystymi na wschodzie i skalistymi na zachodzie.

Wyspy Egejskie

Morze Egejskie to północno-wschodnia część Morza Śródziemnego, pomiędzy Półwyspem Bałkańskim, Azją Mniejszą oraz wyspami Kretą i Rodos.

Największą wyspą Grecji jest wysunięta najbardziej na południe Kreta. Długość wyspy wynosi 260 km, a największa szerokość 60 km. Prawie cały teren Krety pokrywają góry o wysokości dochodzącej do 2500 metrów. Klimat wyspy jest bardziej gorący od pozostałych regionów Grecji, a wysokie opady (do 2000 mm w górach) dorównują tylko górzystemu Epirowi.

Na północ od Krety i południowo-wschód od Attyki leżą Cyklady. To ponad 200 niewielkich, górzystych wysp o skalistych wybrzeżach. Największymi wyspami są: Naksos, Andros, Paros, Tinos i Milos. Nieco mniejsza Thira (Santoryn, Santorini) posiada w swej środkowej części aktywny wulkan - Kajmeni (131m n.p.m.).

Na północy wyspy znajduje się głęboka wcięta zatoka, będąca starą kalderą wulkaniczną. Około 1525r. p.n.e. potężny wybuch wulkanu zniszczył znaczną część wyspy.

W Zatoce Saronijskiej (pomiędzy Attyką i Peloponezem) znajduje się grupka małych wysepek: Egina, Salamina, Poros i Hydra.

Klimat

Zimy na północy są ostrzejsze i niekiedy mroźne; w lutym temperatury spadają tu nawet do minus 19°C. Na wschodzie klimat jest bardziej suchy. Pora bezdeszczowa w lecie trwa tutaj pięć miesięcy. Zachodnie wybrzeża nad Morzem Jońskim znajdują się w strefie wpływu klimatu o cechach atlantyckich.

Greckie lata są upalne; na przełomie lipca i sierpnia średnie temperatury sięgają 29-35 C. Nad Morzem Egejskim w porze ciepłej wieją północne wiatry etezyjskie, tzw. meltemia.

Źródło: MG, na podstawie: <http://www.kb.neostrada.pl/>

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego